

Cauza C-193/19**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

27 februarie 2019

Instanța de trimitere:

Förvaltningsrätten i Malmö (Suedia)

Data deciziei de trimitere:

15 februarie 2019

Reclamant:

A

Pârât:

Migrationsverket

[omissis]

**Cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 din
Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene**

[omissis]

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Tribunalul Administrativ pentru Imigrație, Malmö), Camera a șasea, a [omissis] decis să [omissis] solicite o decizie preliminară din partea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

[omissis]

Introducere

- 1 Un criteriu de bază în dreptul suedez, la eliberarea unui permis de ședere pentru alte motive decât cele privind necesitatea protecției și cele umanitare în cazul unei persoane fizice, este că identitatea solicitantului trebuie să fie stabilită în mod clar. În asemenea situații, standardul necesar în materie de probațiune este definit ca fiind sinonim cu dovada identității; în practică, aceasta impune prezentarea unui pașaport valabil, în vigoare pentru perioada permisului de ședere solicitat. Legea

privind străinii din Suedia (utlänningslagen, denumită în continuare „UL”) nu conține norme speciale referitoare la identitate, dar prevede cerința de a deține un pașaport.

- 2 Au fost acordate derogări în cazurile de reîntregire a familiei, atunci când persoanele în cauză provin dintr-o țară în care nu se pot prezenta documente de identitate acceptabile; în practică, Somalia.
- 3 Migrationsöverdomstolen (Curtea Superioară pentru Imigrație) a statuat anterior că identitatea dovedită în mod clar la acordarea unui permis de ședere temporară pe baza unei legături cu Suedia, de exemplu prin căsătorie, muncă sau studii, dintre care cea dintâi este în discuție în prezenta cauză în fața instanței naționale, constituie o condiție prealabilă pentru ca Suedia să își poată îndeplini angajamentele asumate prin Acordul Schengen și pentru cooperarea în spațiul Schengen incluse în așa-numitul Cod al Frontierelor Schengen (MIG 2011: 11).
- 4 În 2016, Suedia a introdus o lege provizorie care a limitat posibilitatea acordării unui permis de ședere în această țară (Legea [2016: 752] privind restricțiile provizorii ale posibilității de a obține un permis de ședere în Suedia (Lagen [2016:752] om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige; denumită în continuare „legea provizorie”).
- 5 **[OR 2]** În această lege a fost inclusă acum o dispoziție [articolul 16 litera (f)] care permite persoanelor care intenționează să studieze în cadrul unei instituții de învățământ secundar superior din Suedia să obțină un permis de ședere temporară. O cerință printre multe altele este ca persoana să fi primit o decizie definitivă de respingere a unei cereri de azil și un ordin de expulzare anexat deciziei de respingere relevante. Dispoziția respectivă conține și o derogare specială de la cerința sus-menționată privind dovada identității care se aplică în mod normal; aceasta vizează astfel un permis pentru studii cu o durată limitată. În plus, cererile trebuie să fie depuse în Suedia. Este necesar de regulă ca asemenea permise să fie solicitate și acordate înainte de intrarea în Suedia.
- 6 Dispoziția este formulată după cum urmează: un permis de ședere poate fi acordat chiar dacă identitatea străinului este neclară sau acesta nu poate furniza elemente de probă *prima facie* referitoare la identitatea sa.
- 7 Förvaltningsrätten i Stockholm, migrationsdomstolen (Tribunalul Administrativ pentru Imigrație, Stockholm) [*omissis*] a statuat că dispozițiile dreptului Uniunii (Codul Frontierelor Schengen și Regulamentul (UE) nr. 265/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 martie 2010 de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentului (CE) nr. 562/2006 în ceea ce privește circulația persoanelor care dețin o viză de lungă ședere), care sunt obligatorii pentru Suedia, se opun aplicării standardului inferior de probă a identității sus-menționat și că trebuie să se aplice practica obișnuită a dovedirii identității.

- 8 Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Curtea de Apel Administrativă din Stockholm, Curtea Superioară pentru Imigrație) a statuat între timp [*omissis*] că principiile stabilite în cauza citată anterior MIG 2011:11 se referă la cererile depuse din afara Suediei (prin urmare, în mod evident, din afara spațiului Schengen) și a modificat hotărârea pronunțată de migrationsdomstolen (Tribunalul pentru Imigrație) în sensul că a permis nivelul mai redus al probei menționat mai sus.
- 9 Astfel, este neclar care este nivelul probei necesare a identității în temeiul dispozițiilor din dreptul Uniunii prezentate mai sus (punctul 3 și punctul 7) aplicabil cererilor formulate în Suedia pentru alte motive decât cele privind necesitatea protecției și cele umanitare în cazul unei persoane fizice.

Prezentarea motivării trimiterii preliminare privind modul în care trebuie interpretate dispozițiile dreptului Uniunii în prezenta cauză

Dispozițiile de drept al Uniunii

- 10 În conformitate cu considerentul (6) al Codului Frontierelor Schengen, controlul la frontiere există nu numai în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se aplică, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele lor interne. Controlul la frontiere ar trebui să contribuie la combaterea imigrației ilegale și a traficului de ființe umane, precum și la prevenirea oricărei amenințări la adresa securității interne, a ordinii publice, a sănătății publice și a relațiilor internaționale ale statelor membre.
- 11 Articolul 5 alineatul (1) din cod prevede că resortisantul unei țări terțe trebuie să fie în posesia unui document de călătorie valabil care să permită titularului să treacă frontiera și să nu fie o persoană care face obiectul unei alerte emise în Sistemul de Informații Schengen (SIS) în scopul de a i se refuza intrarea. Același articol mai prevede că un stat membru poate autoriza un resortisant al unei țări terțe care nu îndeplinește condițiile menționate să intre pe teritoriul său din motive umanitare, de interes național sau în temeiul unor obligații internaționale.
- 12 Articolul 7 alineatul (3) prevede că resortisanții țărilor terțe trebuie să facă obiectul unei verificări amănunțite la intrare și la ieșire și că este necesară o verificare amănunțită pentru a stabili dacă resortisantul țării terțe deține un document valabil și care nu a expirat, care permite trecerea frontierei și dacă documentul respectiv este însoțit, după caz, de viza sau de permisul de ședere solicitat.
- 13 **[OR 3]** Articolul 13 alineatul (1) prevede, printre altele, că intrarea pe teritoriul statelor membre se refuză resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc toate condițiile de intrare. Aceasta nu aduce atingere aplicării dispozițiilor speciale privind dreptul la azil și la protecție internațională sau eliberarea unei vize de lungă ședere.

- 14 Potrivit articolului 6 alineatul (4) din Directiva privind returnarea (Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală), statele membre pot decide în orice moment să acorde un permis de ședere autonom sau orice altă autorizație care conferă un drept de ședere, din motive de compasiune, umanitare sau de altă natură, unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor. În asemenea cazuri, nu trebuie să se emită nicio decizie de returnare. În cazul în care a fost deja eliberată o decizie de returnare, aceasta trebuie să fie retrasă sau suspendată pe durata de valabilitate a permisului de ședere sau a unei alte autorizații care conferă un drept de ședere.
- 15 În conformitate cu articolul 25 alineatul (1) din Acordul Schengen, atunci când un stat membru intenționează să elibereze un permis de ședere trebuie să consulte în mod sistematic SIS. În situația în care un stat membru urmează să decidă dacă să elibereze un permis de ședere unui străin în legătură cu care există o alertare în vederea non-admisiei, aceasta consultă mai întâi statul membru care a emis alerta și ține seama de interesele statului membru respectiv; permisul de ședere se eliberează numai în cazuri excepționale, în special pentru motive umanitare sau ca urmare a angajamentelor internaționale.

Dispozițiile naționale relevante aplicabile în cauza aflată în fața instanței de trimitere

- 16 Capitolul 5 articolul 3 primul paragraf punctele 1 și 8 din Legea (2005:716) privind străinii [utlänningslagen (2005: 716); denumită în continuare „UL”] și capitolul 5 articolul 16 primul și al doilea paragraf din această lege care reglementează dreptul la un permis de ședere. Capitolul 2 articolul 1 din [UL] și capitolul 2 articolul 1 din Ordonanța (2006: 97) privind străinii [utlänningsförrordningen (2006: 97) privind străinii; „UF”] cu privire la cerința de a deține un pașaport valabil. În [UL] nu există dispoziții referitoare la cerința privind dovada identității. Există însă o dispoziție privind identitatea în legea provizorie menționată mai sus.

Necesitatea unor clarificări din partea Curții de Justiție

- 17 În prezenta cauză, o persoană cu numele A născută la 11.11.81 și care este resortisant gambian, a obținut un permis de ședere pe baza legăturii cu soția sa (resortisant suedez).
- 18 Cererea respectivă a fost introdusă și aprobată înaintea intrării sale în Suedia. Se poate considera că identitatea sa era dovedită la momentul respectiv și acesta a prezentat un pașaport din țara de origine, care de asemenea a fost probabil considerat că îndeplinește cerințele care pot fi impuse în privința unui astfel de pașaport în situația menționată.

- 19 Bărbatul solicită acum prelungirea permisului său pentru aceleași motive (bărbatul se află în Suedia). La momentul prezentării cererii de prelungire, au apărut informațiile relevante care urmează. Poliția din Norvegia a furnizat informații potrivit cărora bărbatul a fost plasat în custodie publică în Norvegia. Au fost primite totodată informații în sensul că persoana în cauză a utilizat mai multe nume fictive în Norvegia. În această țară a fost cunoscut, în parte, sub numele B, născut la 18.08.75, cetățean al Gambiei (pe baza unui pașaport fals) și în parte sub numele C, născut la 12.12.82 (solicitant de azil fără pașaport). În cursul unei percheziții desfășurate în Norvegia, a fost descoperit un alt pașaport (pașaportul nr. PC239064, pe numele D, născut la 08.08.80, de asemenea cetățean al Gambiei. Mai mult, o cerere de acordare a unui permis de ședere în Suedia a fost înregistrată anterior în numele lui D, născut la 08.08.80, resortisant gambian (pașaport nr. PC239064). Cererea a fost depusă din Dakar. Aceasta a fost respinsă întrucât era vorba despre o căsătorie de conveniență.
- 20 **[OR 4]** În sfârșit, trebuie observat că Norvegia l-a expulzat pe D pe viață și l-a înregistrat în SIS sub acest nume, cu data nașterii 08.08.80, ca cetățean gambian. În cele din urmă, este de remarcat faptul că bărbatul din Norvegia a fost condamnat sub cel din urmă nume pentru deținerea și vânzarea de droguri (cocaină) la o pedeapsă cu închisoarea de 120 de zile.
- 21 Migrationsverket (Oficiul pentru Migrație) a respins cererea actuală în esență pentru motivul că identitatea sa nu a fost clarificată.
- 22 Având în vedere considerațiile precedente, Migrationsdomstolen (Tribunalul pentru Imigrație) consideră că este necesar să se solicite Curții o decizie preliminară în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prin care să stabilească dacă dreptul Uniunii impune dovada identității pentru aprobarea cererilor depuse în Suedia care nu se întemeiază pe motive legate de protecție sau pe motive umanitare.

[OR 5] Întrebările preliminare adresate Curții de Justiție a Uniunii Europene

- 1) Dispozițiile Convenției Schengen, inclusiv în special dispozițiile privind consultarea sistematică a SIS, și ale Codului frontierelor Schengen, inclusiv în special cerința de a deține un pașaport valabil prevăzută în cuprinsul său, constituie obstacole în calea acordării permiselor de ședere pe baza unor cereri care au fost depuse în Suedia și care nu sunt întemeiate pe motive legate de protecție sau pe motive umanitare, atunci când identitatea este neclară?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, stabilirea identității poate face obiectul unor excepții în temeiul reglementării naționale sau al jurisprudenței naționale?

- 3) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea de la punctul 2 de mai sus, care este derogarea prevăzută în dreptul Uniunii, dacă există o asemenea derogare?

Malmö, 15 februarie 2019.

[*omissis*]

[**OR 6**] Părțile din litigiul principal [*omissis*]

Reclamant:

A

[*omissis*]

Pârât:

Migrationsverket

Suedia

[*omissis*]